MOLITVENI TJEDAN 2026. · UTEMELJENI NA BIBLIJI, USREDOTOČENI NA MISIJU

DRUGA SUBOTA

Dok On ne dođe

Vjerni do kraja

Ellen G. White

Tijekom duge službe Pavao se nikad nije pokolebao u odanosti svojem Spasitelju. Gdje god bio — bilo pred smrknutim farizejima ili pred rimskim vlastima; bilo pred razularenom svjetinom u Listri ili osuđenim grešnicima u makedonskoj tamnici; bilo da se obraća uspaničenim mornarima na lađi osuđenoj na propast ili da stoji pred Neronom u obrani svojeg života — nikad se nije stidio djela koje je zastupao. Jedini veliki cilj njegova kršćanskog života bio je da služi Onomu čije ga je ime nekoć ispunjavalo prijezirom, i od ovog cilja nije ga moglo odvratiti ni protivljenje ni progonstvo. Njegova vjera, koja je postala snažna zahvaljujući trudu i čista zahvaljujući žrtvi, uzdizala ga je i jačala. ...

Pravi Božji propovjednik neće ustuknuti pred tegobama i odgovornostima. Iz Izvora koji nikad ne ostavlja na cjedilu one koji traže božansku silu, on crpi snagu koja ga osposobljava da se suoči s kušnjama i nadvlada ih i da izvrši dužnosti koje mu je Bog povjerio. Narav milosti koju prima povećava njegovu sposobnost da upozna Boga i Njegova Sina. Njegova duša iskazuje silnu težnju da izvrši Učitelju ugodnu službu. I dok napreduje kršćanskim putom, on jača "milošću u Isusu Kristu" [2. Timoteju 2,1 — DF].

Ova ga milost osposobljava da bude vjeran svjedok onoga što je čuo. On ne prezire i ne zanemaruje znanje koje je primio od Boga, već ga povjerava vjernim ljudima koji će ga prenijeti drugima.

U posljednjem pismu Timoteju Pavao je pred mladog suradnika uzdignuo ideal ukazujući na dužnosti koje prenosi na njega kao Kristovog propovjednika. "Marljivo nastoj da se pokažeš pred Bogom kao prokušan," pisao je apostol, "kao

radnik koji se nema čega stidjeti, koji valjano propovijeda istinu!" [redak 15] "Od mladenačkih strasti bježi! Teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju i onim što donosi spasenje, zajedno s onima koji čista srca zazivaju Gospodina! A luda i nezauzdana zapitkivanja odbaci, svjestan da rađaju svađama! A sluga se Gospodnji ne smije svađati, već prema svima mora biti ljubazan, sposoban poučiti i pretrpjeti; protivnike će ukoriti blagošću, ne bi li im Bog dao obraćenje da potpuno upoznaju istinu." [redci 22-25]

Apostol je upozorio Timoteja na lažne učitelje koji će nastojati ući u Crkvu. "Ali ovo znaj," izjavio je, "u posljednje će doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samoživi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, bezvjernici. ... Oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile. I njih se kloni!" [2. Timoteju 3,1-5]

"Zli [će] ljudi i varalice, ujedno zavodnici i zavedeni", nastavio je, "napredovati iz zla u gore. A ti ostani u onome što si naučio i čvrstom vjerom prihvatio, jer znaš od kojih si to naučio i jer od djetinjstva poznaješ sveta Pisma koja te mogu učiniti mudrim za spasenje. ... Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljanje i odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude savršen — opremljen za svako djelo ljubavi." [redci 13-17] Bog je osigurao obilje sredstava za uspješnu borbu protiv zla koje je u svijetu. Biblija je bojna oprema kojom se možemo opremiti za borbu. Opašimo se istinom. Obucimo oklop pravednosti. U našim rukama mora biti štit vjere, na glavi kaciga spasenja, a mačem Duha, to jest Riječju Božjom, trebamo prokrčiti put kroz prepreke i zamke grijeha.

Pavao je znao da Crkvi predstoji vrijeme velike opasnosti. Znao je da će oni koji se budu brinuli za crkve morati obaviti vjeran i ozbiljan posao. Zato je pisao Timoteju: "Zaklinjem te — pred Bogom i Kristom Isusom koji će suditi žive i mrtve — i njegovim dolaskom i njegovim kraljevstvom: propovijedaj riječ — pristupi (k vjernicima) — bilo da im je zgodno, bilo ne zgodno — kori, prijeti, opominji u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke." [2. Timoteju 4,1.2] ...

Bojeći se da bi Timoteja blagi, krotki duh mogao navesti da izbjegava bitan dio njegova rada, Pavao ga je pozvao da bude dosljedan u ukoravanju grijeha i da oštro kori krivce za velika zla. Ali to treba činiti "u svoj strpljivosti i svakoj vrsti pouke". Trebao je pokazati Kristovu strpljivost i ljubav, objašnjavajući i potkrepljujući svoje ukore istinama Riječi. ...

Mnogi koji tvrde da su kršćani i smatraju se ovlaštenima poučavati druge, ohološću ljudske mudrosti, preziranjem utjecaja Duha Svetoga i gnušanjem prema is-

tinama Božje riječi bit će navedeni da se okrenu od Božjih zahtjeva. Pavao je rekao Timoteju: "Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrave nauke, nego će prema svojim strastima sebi nagomilati učitelje koji im škaklju uši, te će odvratiti uši od istine, a okrenut će se bajkama." [redci 3.4]

Ovdje apostol ne govori o onima koji su otvoreni nevjernici, već o takozvanim kršćanima koji se priklanjaju svojem vodiču i tako postaju robovi vlastitog "ja". Takvi su voljni slušati samo ona naučavanja koja ih ne kore za njihove grijehe niti osuđuju za ljubav prema zadovoljstvima. Njih vrijeđaju jasne riječi vjernih Božjih slugu i zato biraju učitelje koji će ih hvaliti i laskati im. ...

Bog je objavio svoju volju i za čovjeka je nerazumno sumnjati u ono što je sišlo s Njegovih usana. Nakon što je progovorila Beskonačna Mudrost, nema sumnjivih pitanja koja bi čovjek trebao riješiti, nema kolebljivih mogućnosti kojima bi se trebao prilagoditi. Sve što se od njega očekuje jest otvoreno, ozbiljno slaganje s objavljenom Božjom voljom. Poslušnost je najuzvišeniji nalog razuma kao i savjesti.

Pavao je nastavio sa svojom molbom: "A ti budi trijezan u svemu, podnesi patnje, vrši djelo propovjednika Radosne vijesti, ispuni svoju dužnost do kraja!" [redak 5] Pavao je znao da će uskoro završiti utrku pa je želio da Timotej zauzme njegovo mjesto, da čuva Crkvu od bajki i krivovjerja kojim će je neprijatelj, na razne načine, nastojati udaljiti od jednostavnosti Evanđelja. Savjetovao ga je da se čuva svih svjetovnih poslova i da se ne zapliće u ono što bi ga moglo priječiti da se potpuno preda radu za Boga; da s radošću trpi protivljenje, prijekor i progonstvo u kojem će se očitovati njegova vjernost; da u cijelosti dokaže svoju službu koristeći se svim raspoloživim sredstvima kako bi činio dobro onima za koje je Krist umro.

Pavao je svojim životom svjedočio za istine koje je naučavao, i u tome je bila njegova snaga. Srce mu je bilo ispunjeno dubokim, trajnim osjećajem odgovornosti; radio je u tijesnoj zajednici s Onim koji je izvor pravde, milosrđa i istine. Čvrsto se držao Kristovog križa kao jedinog jamstva za uspjeh. Spasiteljeva ljubav bila je trajna pobuda koja ga je održavala u borbi sa sobom i borbi protiv zla, dok je u službi za Krista išao naprijed ne obaziruć se na neljubaznost svijeta i protivljenje svojih neprijatelja.

Crkvi je u ove opasne dane potrebna vojska radnika koji su se, kao Pavao, osposobili za korisnu službu, koji imaju duboko iskustvo s Bogom i koji su ispunjeni ozbiljnošću i gorljivošću. Potrebni su joj posvećeni, požrtvovni ljudi; ljudi koji

neće izbjegavati tegobe i odgovornost; ljudi koji su hrabri i vjerni; ljudi u čijim je srcima Krist “nada slave”; ljudi koji će propovijedati “riječ” usnama dodirnutim svetim ognjem. Božje djelo propada zbog nedostatka takvih radnika, a kobne zablude kao smrtonosni otrov kaljaju moral i gase nade velikog dijela ljudskog roda.

Dok vjerni, radom izmoreni nositelji barjaka polažu svoj život za istinu, tko će istupiti da zauzme njihovo mjesto? Hoće li naši mladi ljudi prihvatiti svetu zadaću iz ruku svojih otaca? Pripremaju li se da popune mjesta ispražnjena smrću vjernih? Hoće li poštovati apostolovu molbu, čuti poziv na dužnost usred poticaja na sebičnost i slavoljublje koji vrebaju mlade?

Pavao je završio pismo osobnom porukom upućenom raznim pojedincima i ponovio hitan zahtjev da Timotej što prije dođe k njemu, ako je moguće prije zime. Govorio je o svojoj osamljenosti prouzročenoj time što su ga napustili neki njegovi prijatelji, a drugi su nužno morali otići; a ukoliko bi Timotej oklijevao krenuti bojeći se da je potreban crkvi u Efezu, Pavao je rekao kako je već poslao Tihika da popuni njegovo mjesto.

Nakon što je spomenuo svoje suđenje pred Neronom, činjenicu da su ga njegova braća napustila i okrepljujuću milost Boga koji čuva Savez, Pavao je završio pismo preporučivši voljenog Timoteja zaštiti velikog Pastira koji će i dalje skrbiti za svoje stado, premda potpastiri mogu biti oboreni.

• • •

JEDNIM GLASOM

Zastanimo, pomolimo se i podijelimo ovu poruku dalje.

JedanGlas27